

Erasmussal Bécsben

Az Erasmus program ösztöndíjpályázatát elnyerve 4 hónapot töltöttem Bécsben. Az ösztöndíj 2007-es év őszi félévére, október 1-jétől január 31-ig szólt. Szerencsémre az egyik csoportársam szintén elnyerte, így ketten indulhattunk neki felfedezni az osztrák fővárost. Korábbi Erasmus-hallgatóktól megtudtam, hogy érdemes a kollégiumi szállásról időben gondoskodni, mert hamar elfogynak a helyek. Ennek eleget téve már május elején lefoglaltuk a kollégiumi szállásunkat a bécsi Erasmus-koordinátorunk közreműködésével, akinek a személyében egy nagyon figyelmes, türelmes emberrel ismerkedtünk meg. Teljeskörűen tájékoztatott minket az ottlétünk részleteiről, bár amikor a Learning Agreement kitöltésére került a sor, akkor voltak nem egyértelmű dolgok, de segítőkészen megoldotta a problémát.

Résztvettünk egy úgymond előkészítő táborban szeptember első két hetében, amit külön nekünk szerveztek. A bécsi Erasmus hallgatóknak körülbelül a fele jött el. Sajnos az első hét után haza kellett utaznom, mert 3. éves hallgató lévén kötelező gyakorlatom volt abban a félévben, aminek teljesítésére csak ekkor volt lehetőség. Már ez alatt az egy hét alatt sikerült feltérképeznünk Bécs egy részét, és megismeredtünk az egyszerű és logikus tömegközlekedési rendszerükkel, megtanultuk, hogyan jutunk el az egyetemre és persze az új lakóhelyünkkel való barátkozás sem maradt el. Megnéztünk néhány bécsi nevezetességet, úgymint a Hofburgot, a Művészettörténeti Múzeumot, valamint tettünk egy „sétát” a Ringen.

Ausztriában az őszi félév október 1-jén kezdődik, így otthoni gyakorlatunk végeztével utaztunk is vissza az új városunkba. Az egyhetes ottartózkodásunkkor vonattal utaztunk, mivel nem vittünk olyan sok csomagot. De ez alkalommal már autóval mentünk, ugyanis 4 hónapra pakoltunk.

Bécs belvárosának számító 3. kerületben, egy leánykollégiumban kaptunk szállást. 2 és egyágyas szobák voltak. Mi természetesen a 2 ágyasba kerültünk. A szoba jól felszerelt volt. A fürdőszoba és konyha közös volt, szintenként egy-egy. Kezdetben nagyon nem tetszett, hogy nincs a szobához fürdő, de mivel 5-7 lánnyal kellett osztoznom rajta, ki lehetett bírni.

Már az első tanítási nap gördülékenyen sikerült. Kedvesen fogadtak mind a tanárok, mind az új csoporttársak. Segítettek tantárgyakat választani és felvenni. Hasonló elektronikai rendszerük van, mint a mi ETR-ünk, így gyorsan és könnyen megbarátkoztunk vele. Körülbelül 30 kredit értékben vettünk fel tárgyakat. Azért csak körülbelül, mert volt olyan tantárgy, ami 1, 25 kredit, meg ami 2, 5 kredit volt. Az órarend is minden héten más volt, de lényegében mindegyik egyformán megterhelő. Nekünk, Erasmus-hallgatóknak csupán heti két közös óránk volt. Egy nyelvi kurzus, ahol 3 csoportba lettünk beosztva, kezdőtől a középhaladóig. Nagyon jó volt a szintenkénti besorolás, csak sajnos egy tanárnak szerintem sok volt. A másik közös óránk az országismeret volt, amit az Erasmus-koordinátorunk tartott. Megismerkedtünk az országuk történelmével (bár nekünk magyaroknak nem mondtak túl sok újat) ezenkívül eltöltöttünk egy napot a bécstől cirka 15 kilométerre fekvő kisvárosban, Mödlingben. A városban fellelhetőek voltak magyar emlékek is. Ahhoz, hogy megkapjuk az 5 kredit értékű jegyünket, az előbbinél évszázó dolgozatot kellett írunk, az utóbbinál pedig egy prezentációt kellett tartania mindenkinek a maga országáról. És ettől a ponttól nagyon érdekessé vált ez az óra, habár csupán 5 különböző nemzet tartott előadást.

Ezekenkívül olyan tantárgyakat vettünk még fel, mint például kommunikáció, szociológia, testnevelés, matematika és német tantárgypedagógia, énekzene, technika, valamint a kétszer kéthetes gyakorlatot.

Bécsi ottartózkodásunk talán egyik legnagyobb élménye a gyakorlat volt. Náluk gyakorlat alatt nincs tanítás, mindenki egyszerre végzi különböző kijelölt tanítóknál Bécs teljes területén. Ez első kéthétre november elején, a második kéthétre pedig január elején került sor. Sajnos az iskola majdnem egy órára volt tőlünk, de Bécs méreteit tekintve, akár lehetett volna messzebb is. Szerencsém volt megismerkedni a számomra elképzelhető legjobb pedagógussal. Mondanom sem kell, hogy az ottani egyetemen tanult német tantárgypedagógia órán nem tanultunk szinte semmit, ehhez a gyakorlathoz képest. De ha az ott tapasztaltakat Magyarországgal kéne összehasonlítani, akkor azt mondanám, hogy 10-15 évvel le vagyunk maradva. Januárban lehetőségünk nyílt tanítani is, amitől az elején nagyon féltünk, de lényegében nem más, mint itthon, csak nem kell óratervet írni, és az átlagnál segítőkészebb a tanár, na meg jók a gyerekek (sok kisebbség ellenére is). Lényegében olyan volt ez számunkra, pedagógus szemmel, mint a paradicsom.

Beszédkésztségem, beszédértésem és szókincsem ebben az időszakban javult a legtöbbet, melynek több oka közül kiemelném a pedagógus tiszta és normál ritmusú beszédét.

Az egyetem nem volt könnyű, de biztos állítom, hogy csak azért, mert idegen nyelven folyt. Nem tudom mikor alapozzák meg elméleti tudásukat, de abban a félévben amikor mi ott voltunk. Összesen két vizsgájuk volt a félév alatt. Minden további tárgyból pedig tartottak egy-egy prezentációt, azt is csoportmunkában. Míg nálunk az önálló munkára sarkallják az embert, nálunk a csoportmunka a gyakoribb. Bár nem tartottam rossznak, ahogy lefolyt ez a félév, többek között azért sem, mert ugyanaz volt a félévi követelmény, valamint, mert így legalább nem veszik el a hallgatóktól a kedvet, hogy pedagógusok legyenek.

Szerencsémre megtehettem, hogy minden második hétvégén hazutazzak. Azokon a hétvégeken, amikor ott maradtunk különböző nevezetességeket néztünk meg, úgymint a schönbrunni kastélyt és a hozzá tartozó állatkertet, a Technikai Múzeumot, a Természettudományi Múzeumot, a Hundertwasserhaust... stb. És amikor nem várost jártunk nevezetességek után kutatva, akkor azt csináltuk, mint az átlag bécsiek, ha van egy kis szabadidejük: vásároltunk. Tudniillik Bécs nem csak látványosságai miatt turisztikai célállomás, hanem híres bevásárlóutcáinak köszönhetően is.

Hogyha az ember nem éppen egy ilyen híres-neves utcában ohajt költekezni, az talál minden kerületben egy-egy bevásárlóközpontot.

Összegezve fantasztikus élmény volt ez a 4 hónap. Hogy mi volt benne az élmény? Szerintem minden perce. Soha nem fogom elfelejteni. Ha tehetem, még biztosan ellátogatok ide, mondjuk úgy a második városomba.

.

Akiknek feltétlenül ajánlom Bécset:

- akik szeretnek vásárolni (sokat és gyakran)
- akik akarnak is tanulni, nem csak nyaralni egyet
- akik komolyabban el szeretnék sajátítani a német nyelvet (illetőleg az angolt is)

Aki megnyerte az ösztöndíjat:

- kollégiumi szállás esetén vigyen magával takarót és párnát, ugyanis nem adnak egyik kolégiumban sem.
- Paseka név alatt futó tárgyakat nem ajánlatos felvenni.
- Hazaérkezés után legalább másfél hónapos vizsgaidőszak meghosszabítást szükséges igényelni (nekem egy vizsgára nem volt már időm).

Képek:

A kollégium

Kirándulás Mödlingbe

Karácsonyi vásár a Rathaus-nál

Közös tanulás az osztrákokkal

Schönbrunn

Stephansdom (felújítás alatt)

Szalai Ágnes